

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 21 december 2006

Nr 1173—1178

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1173	Statsrådets förordning om ändring av upphovsrättsförordningen	3241
1174	Statsrådets förordning om laboratorier som utför undersökningar enligt livsmedelslagen och hälsoskyddslagen	3243
1175	Statsrådets förordning om de genomsnittliga kostnader enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare som är godtagbara såsom utgifter för skötsel av bostad 2007	3249
1176	Statsrådets förordning om företagshälsokort för arbetstagare som utför byggarbete	3251
1177	Statsrådets förordning om förbud och begränsningar gällande toluen och triklorbensen	3253
1178	Statsrådets förordning om besvärnämnden för utkomstskyddsärenden	3255

Nr 1173

Statsrådets förordning om ändring av upphovsrättsförordningen

Given i Helsingfors den 14 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *upphävs* i upphovsrättsförordningen av den 21 april 1995 (574/1995) 24 § 1 mom. och 34 § samt

ändras mellanrubriken före 24 § och 25, 30—32, 36 och 38 § som följer:

*Kompensation för framställning av exemplar
av verk för enskilt bruk*

24 §

25 §

Den avgift som avses i 26 a § i upphovsrättslagen bestäms enligt varje påbörjad minut eller hela mega- eller gigabyte.

30 §

Såsom i 26 e § 1 mom. 2 punkten i upphovsrättslagen avsedd yrkesmässig framställning av exemplar anses verksamhet

1) som är fortlöpande och regelbunden, som utövas i förvärvssyfte och i vilken exemplar framställs för att överlåtas till allmänheten, eller

2) i vilken framställningen av exemplar är en förutsättning för verksamheten eller annars central i denna och hör till verksamhetsområdet för den som framställer exemplaren.

Såsom i 26 e § 1 mom. 4 punkten i upphovsrättslagen avsedd yrkesmässig verksamhet anses verksamhet som är fortlöpande och regelbunden och som utövas i förvärvssyfte.

31 §

En organisation enligt 26 b § i upphovsrättslagen skall årligen till undervisningsministeriet avge redovisning av kostnaderna för administrationen av avgiften samt av avgiftens avkastning och hur denna används.

32 §

Till de uppgifter som avser administration av avgiften hör insamling av avgiften hos de betalningsskyldiga, övervakning av att den föreskrivna betalningsskyldigheten fullgörs, uppbevaring av de medel som inflyter genom avgiften till dess redovisning sker, beviljande av sådana återbärningar och köptillstånd som avses i 26 e § i upphovsrättslagen, redovis-

ning av de insamlade medlen i enlighet med den plan som nämns i 26 b § i lagen samt avgivande av redovisning enligt 31 § i denna förordning.

36 §

I ett beslut enligt 26 b § i upphovsrättslagen angående godkännande av en organisation skall innehållet i 31—35 § anges.

38 §

Av den dispositionsplan som avses i 26 b § i upphovsrättslagen skall det framgå

1) i vilket förhållande medlen skall användas för i 26 a § i upphovsrättslagen avsedd direkt kompensation till verkens upphovsmän och som indirekt kompensation till upphovsmännen för ändamål som är gemensamma för dem,

2) kostnaderna för administrationen,

3) de sammanslutningar till vilka medel skall betalas samt

4) varje sammanslutnings andelar och de ändamål för vilka medlen används.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 14 december 2006

Kulturminister *Tanja Saarela*

Direktör Jukka Liedes

Nr 1174

Statsrådets förordning**om laboratorier som utför undersökningar enligt livsmedelslagen och hälsoskyddslagen**

Given i Helsingfors den 14 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 21, 38 och 40 § i livsmedelslagen av den 13 januari 2006 (23/2006) och 49 a § i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994), sådan paragrafen lyder i lag 24/2006:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Förordningens tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om kompetensvillkoren och skyldigheterna för laboratorier som utför undersökningar enligt livsmedelslagen (23/2006) och hälsoskyddslagen (763/1994).

Förordningen tillämpas på laboratorier som utför för myndigheterna avsedda undersökningar i enlighet med 39 § 1 mom. i livsmedelslagen och 49 a § 1 mom. i hälsoskyddslagen. Bestämmelserna i 5—7 § i förordningen tillämpas dock inte på i 37 § i livsmedelslagen avsedda laboratorier för köttbesiktning som utför för myndigheterna avsedda undersökningar av köttbesiktningsprov, vilka anges i 8 § 2 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om köttbesiktning (38/VLA/2006). Förordningen tillämpas även på i 37 § i livsmedelslagen avsedda laboratorier för egenkontroll som enligt 39 § 2 mom. i livsmedelslagen utför undersökningar för egenkontroll som anges närmare i 17 § i denna förordning.

Förordningen tillämpas inte på driftsövervakning som avses i 10 § i social- och

hälsovårdsministeriets förordning om kvalitetskrav på och kontrollundersökning av hushållsvatten (461/2000) och i 8 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om kvalitetskrav på och kontrollundersökning av hushållsvatten i små enheter (401/2001) och inte heller på driftkontroll som avses i 4 § 2 mom. i social- och hälsovårdsministeriets förordning om kvalitetskrav på och kontrollundersökningar av bassängvatten i simhallar och badanläggningar (315/2002).

2 §

Förhållande till andra författningar

Bestämmelser om köttbesiktningsprov och om utbildning av personal som utför trikinundersökningar finns i jord- och skogsbruksministeriets förordning om köttbesiktning.

I fråga om anmälan av undersökningar som hänför sig till uppföljning och övervakning av zoonoser samt av resultaten av undersökningarna och om förvaring och leverans av mikrobstammar som isolerats i dessa undersökningar föreskrivs i jord- och skogsbruksministeriets förordning om salmonellakontroll i slakterier och styckningsanläggningar (20/VLA/2001), i jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av jord- och skogsbruksministeriets beslut om fjäderfä-

kötthygien (3/VLA/2004) och i jord- och skogsbruksministeriets förordning om undersökningar av nöt med avseende på EHEC i slakterier och på djurhållningsplatsen (24/VLA/2006).

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *kvalitetssystem* ett i 38 § i livsmedelslagen och i 49 a § i hälsoskyddslagen avsett, av samordnade åtgärder bestående system med hjälp av vilket laboratoriet styr processer och resurser som behövs för att uppnå kvalitetsmålen och överensstämmelse med kraven,

2) *kvalitetssäkring* åtgärder som ingår i kvalitetssystemet och syftar till att skapa förtroende för att laboratoriets verksamhet uppfyller kvalitetskraven,

3) *hälsofara* varje slag av faktorer eller tillstånd som kan äventyra livsmedelssäkerheten enligt definitionen i 6 § 8 punkten i livsmedelslagen,

4) *ackreditering* erkännande av laboratoriets kompetens i enlighet med enhetliga internationella och europeiska utvärderingsförfaranden,

5) *utvärdering* annat konstaterande av laboratoriets kompetens vid vilket de utvärderingsgrunder som förutsätts i lagstiftningen iakttas och i vilket utvärderingsförfaranden som bestämts av myndigheten dessutom beaktas,

6) *undersökning* bestämmande av en eller flera egenskaper på basis av ett prov,

7) *matförgiftning* infektion eller förgiftning som fåtts eller som misstänks ha fåtts genom förtäring av mat eller hushållsvatten; matförgiftningen kan vara förorsakad av en mikrob eller av annan infektiiv partikel eller av mikrober producerade toxiner eller andra ämnesomsättningsprodukter, en parasit, ett giftigt djur eller en giftig växt eller svamp eller annat kemiskt ämne,

8) *verifiering* förfaranden, som enligt artikel 5.2 punkt f i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien skall genomföras regelbundet och

9) *undersökningsmetoder* de i livsmedelslagen och hälsoskyddslagen avsedda analysmetoderna.

2 kap.

Förutsättningar för godkännande av ett laboratorium

4 §

Laboratoriets kvalitetssystem

Undersökningsresultatens tillförlitlighet och en för kundens behov anpassad service skall säkerställas med hjälp av laboratoriets skriftliga kvalitetssystem. Ett laboratorium skall bedriva sin verksamhet i enlighet med sitt kvalitetssystem samt utvärdera och utveckla sitt system.

Inom kvalitetssystemet skall definieras de verksamhetsprinciper enligt vilka laboratoriet säkerställer personalens yrkeskunskap och tillräckliga förtrogenhet med kvalitetssystemet samt andra verksamhetsbetingelser såsom lämpliga lokaler och miljöer. I kvalitetssystemet skall åtminstone ingå förfaringssätten för intern och extern kvalitetssäkring, teknisk verksamhet, underentreprenörer, administration av upptagningar och andra dokument samt analys av kundernas och intressentgruppernas behov. Inom kvalitetssystemet skall ledningens och personalens ansvar och uppgifter preciseras. Där skall också beskrivas på vilket sätt laboratoriet upprätthåller sin kunskap om lagstiftningen inom sitt ansvarsområde och hur det efter förmåga instruerar sina kunder i att på behörigt sätt ta och hantera de prov som sänds till laboratoriet.

5 §

Laboratorier som skall ackrediteras

Bestämmelser om påvisande av kompetensen hos laboratorier som med stöd av livsmedelslagen utför för myndigheterna avsedda undersökningar finns i artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd,

nedan kontrollförfordningen. Ett sådant laboratorium skall söka ackreditering för de centralaste metoder som det använder i de undersökningar enligt livsmedelslagen som är avsedda för myndigheterna.

Laboratorier som med stöd av hälsoskyddslagen utför undersökningar som är avsedda för myndigheterna inom programmet för kontrollundersökning av hushållsvatten i enlighet med 8 och 9 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om kvalitetskrav på och kontrollundersökning av hushållsvatten skall genom ackreditering påvisa att tillförlitligheten hos de analyser de har gjort, laboratoriets sakkunskap och tillräckliga tekniska beredskap uppfyller kraven i standarden SFS-EN ISO/IEC 17025. Ett sådant laboratorium skall söka ackreditering för metoder som det använder vid analys av sådana variabler som har ett maximi- eller minimivärde eller något annat numeriskt värde som föreskrivs med stöd av hälsoskyddslagen.

Ackrediteringen kan gälla en enskild metod eller en grupp av metoder.

6 §

Laboratorier som skall utvärderas

Ett i enlighet med livsmedelslagen godkänt laboratorium för egenkontroll skall genom bedömning av kompetensen påvisa att tillförlitligheten hos de analyser det har gjort, laboratoriets sakkunskap och tillräckliga tekniska beredskap uppfyller kraven i standarden SFS-EN ISO/IEC 17025. Ett sådant laboratorium skall för utvärdering lägga fram de centralaste metoder som det använder i de undersökningar för egenkontroll som hör till denna förordnings tillämpningsområde.

Ett laboratorium som med stöd av hälsoskyddslagen gör andra för myndigheterna avsedda undersökningar än sådana som avses i 5 § 2 mom. skall genom bedömning av kompetensen påvisa att tillförlitligheten hos de analyser det har gjort, laboratoriets sakkunskap och tillräckliga tekniska beredskap uppfyller kraven i standarden SFS-EN ISO/IEC 17025. Ett sådant laboratorium skall för utvärdering lägga fram de metoder som används vid analys av sådana variabler som

har ett maximi- eller minimivärde, något annat numeriskt värde eller en vanlig nivå som anges i bestämmelser som utfärdas eller anvisningar som meddelas med stöd av hälsoskyddslagen. Ett sådant laboratoriums kompetens skall utvärderas med minst tre års mellanrum.

Utvärderingen kan gälla en enskild metod eller en grupp av metoder.

Livsmedelssäkerhetsverket kan godkänna ett i denna paragraf avsett laboratorium som avviker från kraven enligt ovan nämnda standard, om det med beaktande av omfattningen av och kvaliteten på laboratoriets verksamhet är motiverat och om undersökningsresultatets tillförlitlighet för avvikelser skall inte äventyras.

7 §

Utvärdering av laboratorier

Om bedömningen av kompetensen hos laboratorier som utför för myndigheterna avsedda undersökningar i enlighet med livsmedelslagen föreskrivs i artikel 12 i kontrollförfordningen.

Ett organ som bedömer kompetensen hos ett laboratorium som avses i 5 § 2 mom. skall uppfylla kraven i standard ISO/IEC 17011. Ett organ som bedömer kompetensen hos ett laboratorium som avses i 6 § skall bedriva sin verksamhet enligt sådana förfaranden som motsvarar de som beskrivs i standard ISO/IEC 17011.

Det organ som bedömer laboratoriets kompetens skall kunna visa sin kompetens för Livsmedelssäkerhetsverket.

8 §

Krav på undersökningsmetoder

Ett laboratorium skall utföra analyserna med iakttagande av god laboratoriesed. I första hand skall metoder som förutsätts i bestämmelserna eller som uppfyller kraven i bestämmelserna användas. Om det inte finns några bestämmelser om vilka metoder som skall användas, skall metoder som ingår i en internationellt eller nationellt erkänd metodsamling användas. Om sådana inte finns skall

för ändamålet lämpliga metoder som utvecklats enligt vetenskaplig praxis användas.

Bestämmelser om de krav som ställs på metoder som används vid undersökning av myndighetsprov som tas med stöd av livsmedelslagen finns också i artikel 11 i kontrollförordningen. Bestämmelser om de krav som ställs på metoder som skall användas vid undersökning av prov för egenkontroll enligt livsmedelslagen finns i artikel 4.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien.

Bestämmelser om metoder som skall användas vid utförande av för myndigheterna avsedda undersökningar enligt hälsoskyddslagen finns i

1) social- och hälsovårdsministeriets förordning om kvalitetskrav på och kontrollundersökning av hushållsvatten,

2) social- och hälsovårdsministeriets förordning om kvalitetskrav på och kontrollundersökning av hushållsvatten i små enheter,

3) social- och hälsovårdsministeriets förordning om kvalitetskrav på och kontrollundersökningar av bassängvatten i simhallar och badanläggningar, samt

4) social- och hälsovårdsministeriets beslut om kvalitetskrav på och kontrollundersökning av vattnet vid allmänna badstränder (292/1996).

9 §

Angivande av undersökningsresultat

Har för en variabel som skall undersökas föreskrivits ett maximi- eller minimivärde eller något annat värde, skall laboratoriet ange resultatet i de enheter som nämns i bestämmelsen.

3 kap.

Särskilda krav som gäller trikinundersökningar

10 §

Behörighet för personer som utför trikinundersökningar

Trikinundersökningar får utföras endast av personer som med godkänt resultat har genomgått den kurs och det förhör som

Livsmedelssäkerhetsverket ordnar för personer som utför trikinundersökningar, samt av personer som enligt lag om utövning av veterinäryrket (29/2000) har rätt att utöva veterinäryrket.

4 kap.

Laboratoriets anmälningar och sammandrag

11 §

Anmälan om laboratoriets verksamhet

Ett laboratorium skall se till att Livsmedelssäkerhetsverket har följande uppdaterade uppgifter om laboratoriets och dess verksamhetsenheters verksamhet:

1) laboratoriets namn och kontaktuppgifter samt företags- och organisationsnummer,

2) namnet på chefen för laboratoriet och hans eller hennes kontaktuppgifter,

3) namnet på laboratoriets ägare,

4) de analysmetoder som omfattas av utvärdering och ackreditering och på Livsmedelssäkerhetsverkets begäran uppgifter om metodens mätområde, resultatens noggrannhet och laboratoriets mätosäkerhet samt deltagande i provningsjämförelser och erhållna resultat i jämförelserna,

5) återtagande av ackrediteringen jämte eventuella tidsfrister,

6) allvarliga avvikelser som konstaterats vid utvärderingen, och

7) tidpunkten för avbrytande, avslutande eller återupptagande av laboratoriets verksamhet.

De uppgifter som avses i denna paragraf skall utan dröjsmål lämnas skriftligen eller elektroniskt. Om förändringar som avser chefen varar högst 60 dygn, behöver de inte anmälas.

12 §

Undersökningsresultat som tyder på hälsofara

Ett undersökningsresultat tyder på hälsofara enligt 40 § 2 mom. i livsmedelslagen, om

1) resultatet är oförenligt med de krav på livsmedelssäkerhet som anges i kommissio-

nens förordning (EG) nr 2073/2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel, eller

2) det vid undersökning av ett livsmedel som släpps ut eller finns på marknaden påvisas biologiska, kemiska eller fysikaliska faktorer i sådan utsträckning eller i den information som ges om livsmedel sådana brister att människors hälsa kan äventyras på grund av dem.

13 §

Omedelbar information om resultat till uppdragsgivaren

Det meddelande som ett laboratorium enligt 40 § 2 mom. i livsmedelslagen skall lämna uppdragsgivaren när undersökningsresultatet tyder på hälsofara skall innehålla följande uppgifter:

- 1) prov och provtagningsplats,
- 2) datum för provtagningen, för inledande av undersökningen och för meddelandet, samt
- 3) undersökningsresultatet som tyder på hälsofara och den metod som använts i undersökningen.

Laboratoriet skall utan dröjsmål muntligen lämna det meddelande som avses i 1 mom. och bestyrka meddelandet skriftligen eller elektroniskt. Laboratoriet skall spara uppgifterna om meddelandet i minst två år.

14 §

Omedelbar information om resultat i särskilda situationer

Ett i 40 § 2 mom. i livsmedelslagen avsett meddelande som skall lämnas både till uppdragsgivaren och den myndighet som övervakar uppdragsgivaren om sådana undersökningsresultat som definieras i en riksfattande beredskapsplan för särskilda situationer skall innehålla följande uppgifter:

- 1) prov och provtagningsplats,
- 2) datum för provtagningen, för inledande av undersökningen och för meddelandet, samt
- 3) undersökningsresultatet och den metod som använts i undersökningen.

Laboratoriet skall utan dröjsmål muntligen lämna det meddelande som avses i 1 mom. och bestyrka meddelandet skriftligen eller

elektroniskt. Laboratoriet skall spara uppgifterna om meddelandet i minst två år.

15 §

Sammandrag av utförda undersökningar

Ett laboratorium skall i det sammandrag som avses i 40 § 1 mom. i livsmedelslagen på Livsmedelssäkerhetsverkets begäran lämna följande uppgifter:

- 1) olika typer av prov och deras antal,
- 2) analyser och deras antal,
- 3) uppdragsgivargrupper,
- 4) undersökningsresultat,
- 5) resultat som strider mot livsmedelsbestämmelserna,
- 6) resultat som tyder på hälsofara,
- 7) typ av provtagningsplats, samt
- 8) tidpunkten för provtagningen.

När Livsmedelssäkerhetsverket begär sammandrag av uppgifter som gäller undersökningar som tyder på hälsofara skall uppgifterna sändas till verket utan dröjsmål.

5 kap.

Sändande av prov och mikrobstammar

16 §

Sändande till ett nationellt referenslaboratorium

Ett laboratorium skall sända zoonotiska mikrobstammar som isolerats i undersökningar som utförts i enlighet med livsmedelslagen, övriga mikrobstammar som kan orsaka matförgiftning samt sådana i enlighet med livsmedelslagen undersökta prov som innehåller toxiner som orsakar matförgiftning till ett nationellt referenslaboratorium.

Ovan nämnda stammar och prov skall sändas utan dröjsmål och skall åtföljas av följande uppgifter:

- 1) det sändande laboratoriets kontaktuppgifter,
- 2) identifikation av prov och stammar som översänds samt av prov från vilka stammarna har isolerats (uppgifter om och beskrivning av provet och i fråga om livsmedel också information om tillverkare och parti),
- 3) provtagningsplats,

- 4) uppdragsgivaren för undersökningen,
- 5) undersökningsresultat och analysmetod som använts vid undersökningen, samt
- 6) datum för provtagningen, för inledande av undersökningen och försändelsen.

Laboratoriet skall bevara prov och mikrobstammar från undersökningar som utförts i enlighet med 40 § 2 mom. i livsmedelslagen tills behovet av att sända dem till ett nationellt referenslaboratorium har konstaterats.

Referenslaboratoriet svarar för kostnaderna för fortsatta utredningar som det anser nödvändiga.

1) undersökningar som enligt livsmedelsbestämmelserna skall utföras av företagaren,

2) undersökningar som i företagarens HACCP-baserade (Hazard Analysis and Critical Control Points, dvs. ett system med faroanalys och kritiska kontrollpunkter) egenkontrollplan verifierar hur farorna hanteras, och

3) undersökningar som tillsynsmyndigheten på basis av sin riskbedömning annars anser vara nödvändiga för att säkerställa livsmedelssäkerheten.

18 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Genom denna förordning upphävs

1) jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 12 november 2002 om laboratorier som utför undersökningar av animaliska livsmedel (957/2002), och

2) social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 26 februari 2001 om laboratorier som utför kontrollundersökningar av hushållsvatten (173/2001).

6 kap.

Särskilda bestämmelser

17 §

Nödvändiga undersökningar i samband med egenkontroll

Undersökningar för egenkontroll som enligt 21 § 3 mom. i livsmedelslagen skall anses nödvändiga med tanke på livsmedelssäkerheten är

Helsingfors den 14 december 2006

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Veterinärinspektör Joanna Kurki

Nr 1175

Statsrådets förordning**om de genomsnittliga kostnader enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare som är godtagbara såsom utgifter för skötsel av bostad 2007**

Given i Helsingfors den 14 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 13 § 2 mom. lagen den 28 juli 1978 om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978), sådant det lyder i lag 473/1991:

1 §

Vid fastställandet av storleken av bostadsbidraget enligt lagen om bostadsbidrag för pensionstagare (591/1978) beräknas såsom boendekostnader för pensionstagare som bor i egen bostad, belägen i ett annat hus än ett sådant som ägs av ett bostadsaktiebolag eller ett bostadsandelslag, utgifterna för skötsel av bostad högst enligt de följande genomsnittliga uppvärmnings- och vattenkostnaderna samt underhållskostnaderna:

1) finns i bostaden centralvärme eller något därmed jämförbart annat fast uppvärmningssystem, beräknas såsom uppvärmningskostnader följande av bostadens läge beroende belopp per kvadratmeter multiplicerat med antalet kvadratmeter av bostadens yta, med iakttagande av de uppvärmningsgrupper som nämns i 2 §:

Bostaden belägen i	euro/m ² /mån
I uppvärmningsgruppen	0,78
II uppvärmningsgruppen	0,91
III uppvärmningsgruppen	1,06

2) finns i bostaden något annat uppvärmningssystem än ett sådant som nämns i 1 punkten, beräknas såsom uppvärmningskostnader följande av bostadens läge bero-

ende belopp per kvadratmeter multiplicerat med antalet kvadratmeter av bostadens yta, med iakttagande av de uppvärmningsgrupper som nämns i 2 §:

Bostaden belägen i	euro/m ² /mån
I uppvärmningsgruppen	0,41
II uppvärmningsgruppen	0,50
III uppvärmningsgruppen	0,61

3) såsom vattenkostnader beräknas 17,12 euro i månaden per familjemedlem, då vattenledning och varmt vatten finns i bostaden, samt i övriga fall 2,44 euro i månaden per familjemedlem, samt

4) såsom underhållskostnader för bostaden beräknas 35,34 euro i månaden.

De belopp som nämns i 1 mom. 1, 2 och 4 punkten höjs med 30 procent om byggnaden uppförts eller ombyggs före 1974.

För ensamstående personer beaktas såsom skäligt antal kvadratmeter av bostadens yta högst 70 kvadratmeter vid tillämpningen av 1 mom. 1 och 2 punkten. För varje familjemedlem som bor i bostaden höjs denna gräns med 15 kvadratmeter.

2 §

Kommunerna hör till uppvärmningsgrupper enligt följande:

I uppvärmningsgruppen:

Alastaro, Anjalankoski, Artsjö, Askola, Aura, Bjärnå, Björneborg, Borgnäs, Borgå, Dragsfjärd, Ekenäs, Elimäki, Esbo, Eura, Euraåminne, Finby, Fredrikshamn, Gran-kulla, Gustavs, Halikko, Hangö, Harjavalta, Helsingfors, Honkajoki, Houtskär, Huittinen, Hyvinge, Högfors, Iitti, Imatra, Iniö, Ingå, Jaala, Joutseno, Jämijärvi, Kankaanpää, Ka-ris, Karislojo, Karvia, Kervo, Kiikala, Kii-koinen, Kimito, Kisko, Kiukainen, Kjulo, Korpo, Koski, Kotka, Kouvola, Kumo, Kuu-sankoski, Kuusjoki, Kyrkslätt, Laitila, Lappi, Lappträsk, Lavia, Lemi, Lemu, Liljendal, Loimaa, Lojo, Lovisa, Lundo, Luumäki, Luvia, Marttila, Masku, Mellilä, Merimasku, Miehikkälä, Muurla, Mynämäki, Mäntsälä, Mörskom, Nagu, Nakkila, Norrmark, Nousis, Nummi-Pusula, Nurmijärvi, Nystad, Näden-dal, Orimattila, Oripää, Pargas, Parikkala, Pemar, Pernå, Pertteli, Pikis, Pojo, Pukkila, Punkalaidun, Pyhäranta, Pyttis, Pärmark, Pöy-tyä, Raumo, Rautjärvi, Reso, Rimito, Ruo-kolahti, Rusko, Sagu, Salo, Sammatti, Sast-mola, Savitaipale, Sibbo, Siikainen, Sjun-deå, Somero, S:t Karins, Strömfors, Suomenniemi, Suomusjärvi, Säkylä, Taipalsaari, Tarvasjoki, Träskända, Tusby, Tövsala, Ulvsby, Vahto, Valkeala, Vammala, Vampula, Vanda, Veh-maa, Velkua, Vichtis, Villmanstrand, Villnäs, Virolahti, Västanfjärd, Ylämaa, Yläne, Åbo, Äetsä samt kommunerna i Ålands län,

II uppvärmningsgruppen:

Akaa, Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Asik-kala, Birkala, Bötom, Enonkoski, Etseri, Evijärvi, Forssa, Halsua, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Heinävesi, Hi-manka, Hirvensalmi, Hollola, Humppila, Hä-

meenkoski, Ikalis, Ilmajoki, Jakobstad, Jala-sjärvi, Janakkala, Jockis, Jorois, Jurva, Juu-pajoki, Juva, Kalvola, Kangasala, Kangas-niemi, Kannus, Karleby, Kaskö, Kauhajoki, Kauhava, Kaustby, Kelviå, Kerimäki, Kihniö, Korsholm, Korsnäs, Korteshjärvi, Kristinestad, Kronoby, Kuhmalahti, Kuortane, Kurikka, Kuru, Kylmäkoski, Kärkölä, Lahtis, Laihela, Lammi, Lappajärvi, Lappo, Larsmo, Lehti-mäki, Lempäälä, Lestijärvi, Lillkyro, Loch-teå, Loppi, Malax, Mouhijärvi, Mänttä, Män-tyharju, Nastola, Nokia, Nurmo, Nykarleby, Nyslott, Närpes, Oravais, Orivesi, Padasjoki, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Piek-sämäki, Punkaharju, Puumala, Pälkäne, Ran-tasalmi, Renko, Riihimäki, Ristiina, Ruovesi, Savonranta, Seinäjoki, Soini, S:t Michel, Storkyro, Storå, Sulkava, Sysmä, Tammela, Tammerfors, Tavastehus, Tavastkyro, Toho-lampi, Tuulos, Töysä, Ullava, Urjala, Val-keakoski, Vasa, Vesilahti, Vetil, Vilppula, Vimpeli, Virdois, Vörå-Maxmo, Ylihärmä, Ylistaro, Ylöjärvi, Ypäjä och Östermark, samt

III uppvärmningsgruppen:
övriga kommuner.

3 §

Ingår i hyran eller vederlaget inte kostnader för uppvärmning, beräknas uppvärmnings-kostnaderna enligt vad som bestäms i 1 §. Ingår i hyran eller vederlaget inte kostnader för vatten och betalar pensionstagaren inte någon särskild fast vattenavgift i samband med hyran eller vederlaget, beräknas vatten-kostnaderna enligt vad som bestäms i 1 §.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007 och gäller till utgången av 2007.

Helsingfors den 14 december 2006

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Äldre regeringssekreterare *Juha Rossi*

Nr 1176

Statsrådets förordning**om företagshälsokort för arbetstagare som utför byggarbete**

Given i Helsingfors den 14 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 12 § 4 mom. i lagen av den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001):

1 §

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna förordning är att med hjälp av företagshälsokort främja ordnandet och genomförandet av företagshälsovård för arbetstagare som utför byggarbete samt att underlätta kontrollen av deras hälsa.

Med byggarbete avses i denna förordning sådant arbete som hör till tillämpningsområdet för statsrådets beslut om säkerheten vid byggarbeten (629/1994).

Utöver vad som föreskrivs i statsrådets förordning om principerna för god företagshälsovårdspraxis samt om företagshälsovårdens innehåll och den utbildning som krävs av yrkesutbildade personer och sakkunniga inom företagshälsovården (1484/2001) samt i statsrådets förordning om hälsoundersökningar i arbete som medför särskild fara för ohälsa (1485/2001) skall denna förordning tillämpas på arbetstagare som utför byggarbete.

Denna förordning tillämpas dock inte på

- 1) funktionärer,
- 2) sådana arbetstagare i vvs-, el-, tele-, hiss- eller fjärrvärmebranschen eller andra arbetstagare som är anställda hos andra företag än byggföretag och som installerar

eller underhåller särskilda system, utrustningar eller anordningar som installeras i en byggnad eller en konstruktion samt

3) sådana telefon-, datakommunikations-, el- eller fjärrvärmearbetare eller arbetstagare vid en elproduktionsanläggning som är anställda hos andra företag än byggföretag.

2 §

Arbetsgivarens skyldigheter

Arbetsgivaren skall som en del av skyldigheten att ordna och genomföra företagshälsovård se till att arbetstagare som utför byggarbete har ett personligt företagshälsokort.

Arbetsgivaren skall se till att arbetstagaren har ett företagshälsokort innan han eller hon inleder arbetet på byggarbetsplatsen.

3 §

Arbetstagarens skyldigheter

Arbetstagaren skall ha företagshälsokortet med sig på byggarbetsplatsen. För övervakningen av att företagshälsovård ordnas skall arbetstagaren på begäran visa upp företags-

hälsokortet för arbetsgivaren, arbetarskyddsmyndighetens inspektör, den som i huvudsak genomför byggprojektet på en gemensam byggarbetsplats eller för byggherren.

Arbetstagaren skall i samband med företagshälsoundersökningen visa sitt företagshälsokort för en yrkesutbildad person eller sakkunnig inom företagshälsovården för antecknande av uppgifter och uppdatering av dem.

4 §

Företagshälsokortets innehåll

Av företagshälsokortet skall framgå arbetstagarens förnamn och släktnamn samt personbeteckning.

I företagshälsokortet skall antecknas de hälsoundersökningar som följer av lagen om företagshälsovård (1383/2001) och av de förordningar som nämns i 1 § 3 mom.

Helsingfors den 14 december 2006

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

I företagshälsokortet skall antecknas tidpunkten för varje utförd hälsoundersökning, tidpunkten för följande undersökning samt namnet på företagshälsovårdsenheten och den som utfört undersökningen. Anteckning i företagshälsokortet görs av den som utför hälsoundersökningen.

5 §

Övervakning

Arbetarskyddsmyndigheterna skall övervaka att arbetsgivaren uppfyller sina skyldigheter enligt förordningen.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Regeringssekreterare Helena Korpinen

Nr 1177

Statsrådets förordning
om förbud och begränsningar gällande toluen och triklorbensen

Given i Helsingfors den 14 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 43 § 1 mom i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989), sådan den lyder i lag 57/1999:

1 §

Denna förordning tillämpas i enlighet med bilagan på förbud och begränsningar gällande toluen och triklorbensen.

Förordningen tillämpas dock inte på forskningsverksamhet, utvecklingsarbete, analysändamål eller på export till länder utanför Europeiska gemenskapen.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2007.

Helsingfors den 14 december 2006

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Produkter som inte motsvarar kraven i denna förordning får inte släppas ut på marknaden efter den 15 juni 2007.

Produkter som inte motsvarar kraven i denna förordning får inte säljas eller överlåtas till konsumenter efter den 15 juni 2007, om de inte har släppts ut på marknaden innan denna förordning träder i kraft.

Regeringssekreterare Helena Korpinen

Toluen, CAS-nr 108-88-3

Det är förbjudet att släppa ut på marknaden eller använda som enda ämne eller beståndsdel i beredningar i en koncentration som är lika med eller högre än 0,1 viktprocent i lim och sprejfarver avsedda att saluföras till allmänheten.

Triklorbensen, CAS-nr 120-82-1

Det är förbjudet att släppa ut på marknaden eller använda som enda ämne eller beståndsdel i beredningar i en koncentration som är lika med eller högre än 0,1 viktprocent för alla användningsändamål utom

- som intermediär i syntes eller
- som lösningsmedel i slutna kemiska kloreringsprocesser eller
- i tillverkningen av 1,3,5-triamino-2,4,6-trinitrobensen (TABT).

Nr 1178

Statsrådets förordning om besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden

Given i Helsingfors den 14 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 12 a kap. 6 § 1 mom. i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), sådant det lyder i lag 1089/2006:

1 §

Personalen vid besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden

Vid besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden finns en byråchef, föredragande och annan personal.

Byråchefen utnämns av social- och hälsovårdsministeriet. De föredragande och den övriga personalen utnämns av besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden.

2 §

Behörighetskrav för personalen

Behörighetskrav för tjänst vid besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden är

1) för tjänsten som byråchef examen som medför behörighet för domartjänst samt förtrogenhet med socialförsäkringsfrågor och administrativa uppgifter, samt

2) för tjänst som föredragande examen som medför behörighet för domartjänst.

3 §

Besvärsnämndens sammanträden

Besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden sammanträder på kallelse av ordföranden,

eller vid förhinder för denne, av en vice ordförande.

En sektion i besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden sammanträder på kallelse av sektionens ordförande.

4 §

Behandlingen av ärenden

Föredragandena sköter beredningen av ärenden som skall behandlas i besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden.

Ärendena behandlas i den ordning de kommit in, om inte annat följer av särskilda skäl.

Vid besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden fattas beslut i ett ärende vid plenum, vid den förstärkta sektionen, vid förvaltningssektionen och vid sektionssammanträden på föredragning.

Beslut av besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden undertecknas av föredraganden.

5 §

Ordförandens uppgifter

Ordföranden för besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden leder besvärsnämnden, svarar för dess verksamhet och övervakar att

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1178

lagtolkningen är enhetlig i besvärsnämndens avgöranden.

6 §

*Tjänstledighet för och utnämning av en
byråchef*

Besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden beviljar en byråchef tjänstledighet som varar högst ett år och sådan tjänstledighet till vilken tjänstemannen har rätt med stöd av lag eller tjänstekollektivavtal. Social- och hälsovårdsministeriet beviljar en byråchef av provning beroende tjänstledighet som varar över ett år.

En byråchef utnämns av social- och hälsovårdsministeriet till ett tjänsteförhållande för viss tid som varar över ett år och av besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden

till ett tjänsteförhållande för viss tid som varar högst ett år.

7 §

Arvoden

Besvärsnämndens ordförande, vice ordförande, medlemmar och sakkunniga får arvode enligt de grunder som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 14 december 2006

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Regeringssekreterare *Kirsi Päivänsalo*